

Reell teaterrealistisk seleksjonsamfus

Harstad:

Skuespillerne har lek i blikket og alvor i hånda og får publikum til å rope sitt menneskesyn og brette ut sin moralske agenda.

Anmeldelse

Rikke Gjøgens Gjærum

«Leg har blitt usikker», skriver dramatiker, regissør og kunstnerisk leder, Mari Sofie Andreassen, i den rosa programfolderen. Programmet har et bilde av en mor derne Barbie på fremsiden, men tilnavnet Downside.

Høylytt tale
Aktørene i kompaniet Teaterterminalen står både bak, på og foran scenen, med tekst og undertekst som taler høylyrt til publikum.

Vi møres i Lillesalen av syl klare skuespillere med leken i blikket og alvoret i hånda. De geleider oss gjennom debatten om seleksjonssamfunnet, om bruken av selektiv abort og etiske dilemma vi plutselig kan stå ovenfor i livet. I våre liv, og an dres liv, der vi må ta stilling til hva vi tenker. Tenker om «oss» og «de andre», om normalitet, mangfoldet, vi egentlig lengter etter. Eller om risikoene er for stor?

Goksyk
Ensemblet bidrar med ny kunnskap gjennom innlevelse, gjenkjennelse, brudd, humor, fremmedgjøring og distanse. Aktørene er strålende represen tantar for et tidstypisk politisk samtidsteater a la Martens/

Goksøyr. De makter å få oss til å rope vårt menneskesyn og brette ut vår moralske agenda. Den

stilling. Fiksjonen brytes og nye

lag av virkeligheten trer frem scenisk. Skuespillerne skifter mellom åtte ulike roller fra sår bar far, til intensiv forsker, verd inøytral foreleser, engasjert aktivist, undrende etnomus

dramatiker, tvilende mor, autoritær lege og argumenterende politiker.

I dialog med scenen må publikum stemme over etiske dilemma basert på case vi stilles ovenfor. Vi må tilkjemnegi et

«JA» eller «NEI», når ensemblet bryter med innlevende dramatiske scener på Brechts vis.

Troverdig
Dramaturgisk sett er upremieren interessant når vi bringes fra metakommentarer inn i tro verdig dramatiske spill og ut igjen til episke former. Da gir nettopp distansen, til det som kan bli for klant, et pusterom.

Vi trenger rom inni opple velsen, rom til refleksjonen for så å bli grepet av følelsene våre igjen. Denne vekslingen mellom det metafisjonelle, det

episke, det dramatiske og det sismultane tyder på godt manus arbeid. Vi går inn og ut av mon tasjen som Teaterterminalen har skapt nettopp for å bruke kunsten som erkennelsesarena. De hjelper publikum videre i sin erkennelsesprosess.

Ensemblet bidrar med ny

kunnskap gjennom innlevelse, gjenkjennelse, brudd, humor, fremmedgjøring og distanse.

Aktørene er strålende represen

tantar for et tidstypisk politisk

samtidsteater a la Martens/

Goksøyr. De makter å få oss til å

rope vårt menneskesyn og brette ut vår moralske agenda. Den

FORESTILLING:

FINN 2103**Premiere****«De selektive»**

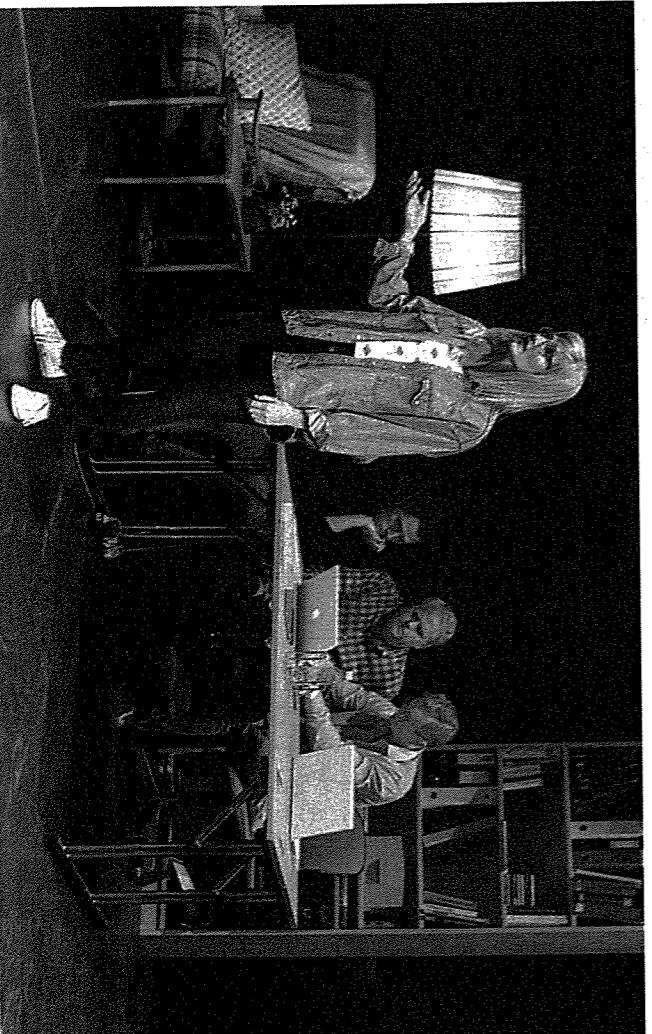
Produert av Teaterterminalen
Skuespillerne: Mari Sofie Andreassen, Charlotte Prydz Ottesen, Haakon Mustafa Smestad, Alexander Vestegren, Erik Lile Heggie, Line Stokland Røthing og Harald Nøttvedt Ottesen
Kunstnerisk leder, manus og regi: Mari Sofie Andreassen
Produsent Charlotte Prydz Ottesen

Tekniker: Snorre Mandal
Dramaturger: Siri Løkken Ramberg, Ragna Vik og Marthe Alfheim Bøge
Harstad Kulturhus, Lillesalen,
onsdag kveld
Publikum: 81

MONTASJER: Montasjer i flere nivå

Foto: Inga Helene Juul

STEMME: Aktivistens stemme og forskerens blikk.

ÆRUG: Aggressiv, men ærlig innsatt.